

Prizor iz filma »Josef«

Ratni filmovi obilježili posljednje dane festivala

Festival igranoga filma u Puli: Prikazani filmovi »Josef« Stanislava Tomića, »Max Schmeling« Uwea Bolla i »Piran-pirano« Gorana Vojnovića

Božidar TRKULJA
 bozidar.trkulja@vjesnik.hr

PULA - Posljednji film iz nacionalnoga programa, debitantsko ostvarenje »Josef« Stanislava Tomića, pokazao se najvećim i najugodnijim iznenađenjem ovogodišnjega, 58. festivala igranoga filma u Puli. Sudeći prema foršpanu, bilo je jasno da ćemo dobiti film sjajne fotografije, no ostalo je bilo teško predvidjeti. Ipak, Tomićev film radnjom smješten na galicijsko bojište pokazao se snažnim, zanimljivim i puno većim filmom nego što se

očekivalo. Ono što su se svi pitali, bilo je kako će Marko Perković Thompson napraviti glazbu za film i može li to uopće izvesti. Glazba vrlo dobro prati radnju, dojmljiva je i funkcionalna, bogato orkestrirana, pa je i to bilo iznenađenje, ali nije bilo potrebe njome prepuniti film, što se ipak dogodilo. Ozračje rovovskoga rata uhvaćeno je kako valja i gledatelj će biti uvučen u priču vrlo lako i još će se lakše u njoj zadržati prateći sudbine nekoliko vojnika u odorama austrougarskih i ruskih soldata te u kožusima i šubarama čerkeških bandi. Ideja o preuzimanju tuđeg identiteta otišla je ponovno korak dalje nego što se očekivalo ili kako se može pročitati u kratkom sadržaju. Otkriti o čemu je riječ i o čijem se identitetu radi značilo bi gledatelju oduzeti onaj trenutak iznenađenja koji je filmu nužan i koji smo mi imali. Ipak s obzirom na to kako je riječ o svima dobro znanoj povijesnoj osobi,

taj podatak, odnosno taj ključ ubrzo će svima biti poznat i na dohvat ruke. Stoga uz dužno poštovanje filmu, čitateljima i budućim gledateljima moramo reći kako se radi o Josipu Brozu Titu. No, unatoč tomu »Josef« je sjajno ostvarenje i ne postoji ni jedan razlog zašto ne bi bio gledan u kinu. Štoviše, upravo je u svojoj raskoši platnu i namijenjen. Nakon »Živih i mrtvih« Kristijana Milića ovo je najbolji hrvatski film koji tematizira jedan rat. Mario Marko Krce napisao je vrlo dobar scenarij, snimatelj Mirko

Tomićev film radnjom smješten na galicijsko bojište u Prvome svjetskom ratu pokazao se snažnim, zanimljivim i puno većim filmom nego što se očekivalo, a riječ je i o Josipu Brozu Titu

Pivčević je odradio iznimno dobro svoj posao, a za pohvaliti je i posao scenografkinje Branimire Katić. Nadalje, Alen Liverić u ulozi natporučnika Tiffenbacha je odličan, za njim ne zaostaje ni Dražen Šivak, a osim njih svoj su posao predano odradili i Neven Aljinović Tot i Sandra Lončarić Tankosić. U programu manjinskih koprodukcija prikazani su gledljiv, ali ne osobito uzbudljiv »Max Schmeling« Uwea Bolla, kojeg je snimao u Zagrebu, te »Piran-pirano« Gorana Vojnovića. Slovenski je redatelj snimio dirljivu dramu u kojoj miješa sadašnjost i događaje koji su se odvijali na kraju Drugoga svjetskoga rata u Piranu, a glazbu je skladala i izvela Tamara Obrovac, što je filmu dalo osobitu draž. S obzirom na to da je i Bollovo ostvarenje najvećim dijelom smješteno u rat, četvrtak i petak na Pulskome festivalu, za razliku od prvih dana kada su dominirali dječji, obilježili su ratni filmovi.